

El plaer de veure la posta de sol a 2.500 metres d'altitud

La Molina ha estrenat el segon tram del telecabina Cadí-Moixeró: una infraestructura per a tot l'any i per gaudir dels 145 km de domini esquiable conjunt amb Masella

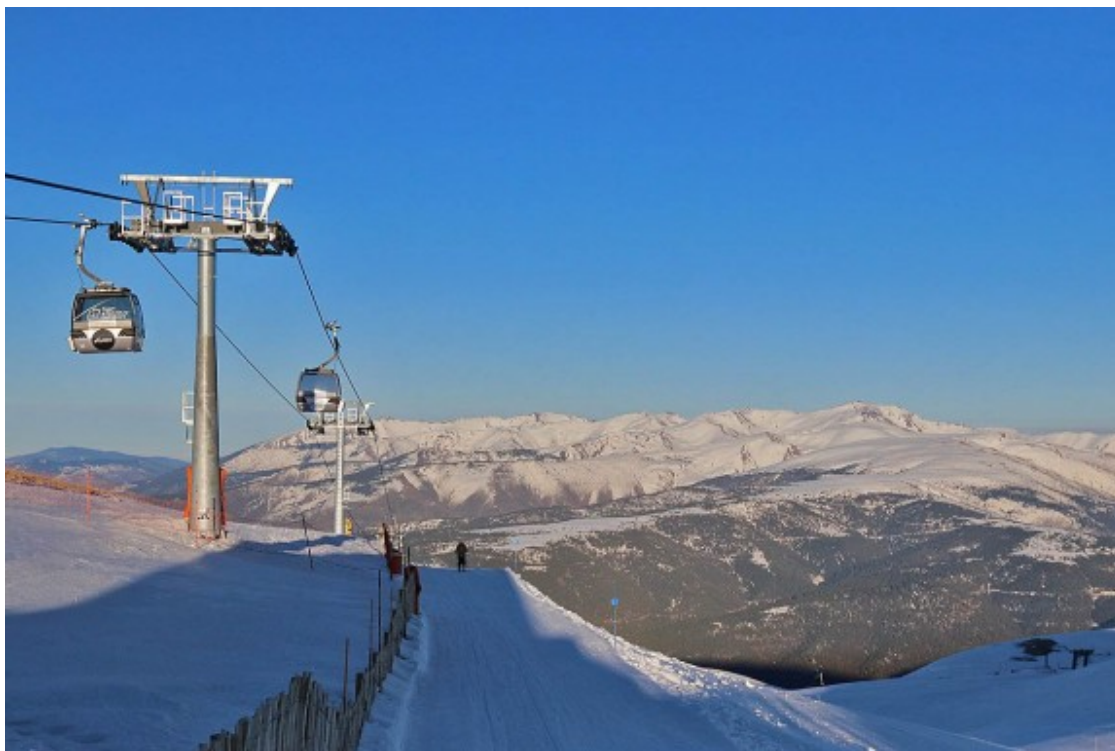
[inicentrareport]Veure la posta de sol a 2.500 metres mentre sopes o prens alguna cosa és un petit plaer que ofereix La Molina (<https://www.lamolina.cat/hivern/>) . L'estació de muntanya, ubicada entre la Cerdanya, el Berguedà i el Ripollès, ha estrenat aquesta temporada d'hivern el segon tram del telecabina Cadí-Moixeró (<https://www.lamolina.cat/hivern/activitats/passeig-telecabina/>) . Es tracta d'una infraestructura pensada per a tot l'any que permet arribar fàcilment al Niu de l'Àliga i que, per als esquiadors, s'ha convertit en el millor bitllet als 145 quilòmetres del domini esquiable conjunt amb Masella.

[youtube1x1]<https://www.youtube.com/watch?v=4iwzeQLNioE>[/youtube1x1]

Un telecabina històric

El Niu de l'Àliga (<https://www.lamolina.cat/estiu/estacio/refugi-niu-aliga/>) és el refugi de muntanya guardat més alt del Pirineu Oriental. Situat al cim de la Tosa, a 2.520 metres d'altitud, es va construir el 1966 al costat de l'edifici d'un antic telecabina, conegut com a ?teleou?. Fa cinquanta anys, aquest remuntador es va tancar i l'accés fins a la cota més alta de La Molina es va fer primer amb telecadira i després amb un telesquí.

L'aposta pel telecabina es va recuperar el 1999 amb la inauguració d'un primer tram entre la base de l'estació i la cota 2.340. Dues dècades després, aquesta temporada d'hivern, s'ha completat el projecte amb l'arribada al Niu de l'Àliga.[ficentrareport]

El telecabina Cadí-Moixeró arriba a la cota 2.500 de La Molina. Foto: Albert Alemany

[inici centrareport] Són dues instal·lacions en una que et donen el plus de pujar de la cota 1.600 fins a 2.500 metres?, explica Xavier Perpinyà, director de La Molina. I és que, de fet, es tracta d'una instal·lació totalment independent del primer tram. Té un tren de rodes a l'estació intermèdia que permet seguir el recorregut íntegre sense sortir de la cabina?, afegeix.

Ara bé, també es pot operar d'altres maneres: tancant la part superior en cas de mal temps o bé amb circuits independents si només estan obertes les pistes de les més altes. El telecabina inferior puja la gent des de la base i el superior fa de remuntador continu pels esquiadors?, assenyala Perpinyà.

Un domini esquiable de 145 km

L'obertura del segon tram del telecabina Cadí-Moixeró ha suposat consolidar definitivament els 145 quilòmetres de domini esquiable conjunt amb Masella. I és que, des d'aquest punt, es pot gaudir d'un gran descens de quasi 1.000 metres de desnivell cap a les dues estacions.

Són un total de 13 quilòmetres entre els Alabaus -el sector de La Molina pertanyent al Ripollès- i Coma Oriola, l'extrem més oposat de Masella. Fer el recorregut de punt a punta és una autèntica experiència que suma les personalitats d'ambdues estacions?, assegura Perpinyà.[fi centrareport]

El telecabina Cadí-Moixeró arriba al refugi del Niu de l'Àliga. Foto: Albert Alemany

[inicicentrareport]La promoció conjunta, ara amb la marca La Molina+Masella (<https://www.lamolina.cat/hivern/estacio/la-molina-masella/>) , comença a tenir grans resultats tant entre el públic nacional com l'internacional. Després de diversos anys, comencem a recollir els fruits en el mercat francès però també l'anglès?, explica Maite Martí, directora de Masella.

Una estació per a tot l'any

El nou telecabina està pensat per donar servei hivern i estiu. Evidentment, és un atractiu per a tots els esquiadors però a l'estiu és un gran reclam per als practicants de BTT. De fet, l'estació compta amb 15 circuits de descens amb un total de 27 quilòmetres (<https://www.lamolina.cat/estiu/estacio/bikepark/>) .

La vista és senzillament espectacular. Tot el domini de La Molina+Masella, el Pedraforca, la plana de la Cerdanya, el Puigmal i la zona de la collada de Toses, entre altres, en primer terme. I allargant la vista: el Montseny, la Mola, Montserrat... i, en dies de gran visibilitat, la Costa Brava i la torre de Collserola.

Són uns paisatges que justifiquen l'ascens a la Tosa encara que no se sàpiga esquiar. De fet, FGC ofereix un bitllet de passeig tant a l'estiu com a l'hivern (<https://www.lamolina.cat/hivern/activitats/passeig-telecabina/>) per gaudir d'un recorregut d'uns 20 minuts de durada. L'experiència és completa si se sopa al Niu de l'Àliga després de gaudir de la posta de sol a 2.500 metres. Per grups, s'ofereix la possibilitat de baixar amb el telecabina fora de l'horari comercial, mentre que pels més aventurers es pot gaudir d'una esquiada nocturna aprofitant la llum de la Lluna.?[ficentrareport]

El telecabina Cadí-Moixeró és una porta d'entrada al parc natural. Foto: Albert Alemany

[inicicentrareport]?Ja no parlem d'estacions d'esquí, sinó d'estacions de muntanya els 365 dies a l'any?, explica Ricard Font, president de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (<https://www.turismefgc.cat/>) (FGC). De fet, un dels atractius de la infraestructura és haver-se convertit en un dels principals accessos al Parc natural del Cadí-Moixeró, espai protegit que dona nom al telecabina.

?Som la porta d'entrada als parcs naturals: ens hem d'implicar en la seva conservació, difusió i accés?, assegura Font a **NacióDigital** que remarca que totes les actuacions -com la futura reforma del refugi- s'estudien i es projecten conjuntament amb la direcció del Cadí-Moixeró.

[despiece]

Quan la digitalització i la sostenibilitat s'alien

La Molina és l'exemple més clar de l'aposta de FGC a totes les estacions de muntanya que gestiona: combinar digitalització i sostenibilitat. En aquest sentit, destaca la implantació d'un sistema que permet parametritzar les pistes per tal que les màquines trepitjaneu puguin mesurar amb exactitud els gruixos. D'aquesta manera, poden desplaçar la neu d'aquells punts on hi ha més acumulació i equilibrar el mantell sense la necessitat de fer tant ús de la innivació artificial

Segons Ricard Font, això permet saber on cal focalitzar la innivació artificial per "no fer-ho més del compte" ja que abans es feia "a ull". La informació que recull aquest sistema es transmet després a la resta de màquines trepitjaneu de l'estació i, d'aquesta manera, s'aconsegueix optimitzar la neu perquè estigui distribuïda de forma equilibrada arreu.

Xavier Perpinyà explica que el sistema funciona amb un sonar que detecta la "capa zero" del mantell de neu i determina a quina alçada està la màquina amb un error de només un centímetre. A partir d'un mapa de colors, el maquinista ja sap automàticament el gruix que té per sota i pot

more la neu des dels punts on en sobri als que en faltin.

A La Molina també s'utilitzen tauletes digitals a cada màquina llevaneu per evitar duplicitats a l'hora de passar per les pistes. Amb aquest sistema, segons Perpinyà, han aconseguit un estalvi de fins a 20.000 euros anuals en carburant només en una de les pistes principals.

L'objectiu final és clar: ¿produir el doble de neu amb la meitat de l'energia i la mateixa aigua?, explica Ricard Font a **NacióDigital**. ¿Les estacions que no assumeixin la sostenibilitat com a element clau, s'hauran d'apartar?, conclou el president de FGC. [despiece] [superrepor][sensepubli][nointext]